

STOLJEĆA TRADICIJE

Glazbeni program 63. Dubrovačkih ljetnih igara: Zbor Kraljevskog koledža u Cambridgeu (The Choir of King's College, Cambridge), Atrij Kneževa dvora, 19. kolovoza 2012.

Jedini koncert zvorske glazbe na ovogodišnjim Dubrovačkim ljetnim igrama priredio je čuveni Zbor Kraljevskog koledža u Cambridgeu (The Choir of King's College, Cambridge), kojeg je 1441. osnovao kralj Henrik VI i u kontinuitetu djeluje do današnjih dana. Radi se o zboru kojeg čine mladići i dječaci, koji pjevaju sve osnovne glasove. Mijenjale su se generacije pjevača i dirigenata, ali uvijek se pazilo na kvalitetu izvedbi i te Zbor pripada u najpoznatije svjetske zborove. Svake godine odlazi na turneje po gotovo svim kontinentima s kojih se uvijek vraća s puno pohvala. Svoje pjevanje zbor je zabilježio na više nosača zvuka, a za snimku *Liturgija sv. Ivana Zlatoustog* Sergeja Rahmanjinova bio je nominiran za diskografsku nagradu *Grammy*, dok ga je časopis *Gramophone* okarakterizirao kao „triumf bez tračka sumnje“. Više od četvrt stoljeća zbor vodi dirigent Stephen Cleobury, čiji se uspješan rad s mladim pjevačima veoma poštuje za što je dobio i brojne nagrade.

Za dubrovački nastup zbor je pripremio englesku sakralnu glazbu od 16. do 20. stoljeća. Prije nastupa zbora dirigent Cleoburyj održao je kratko predavanje o zboru i skladbama na engleskom jeziku, pa su hrvatski slušatelji ostali zakinuti, jer nije bilo prijevoda, a uz zapis u programskoj knjižici taj uvod i nije bio nužan. Zbor se sastoji od 35 pjevača među kojima su i osmogodišnjaci koji bojom svojih glasova zamjenjuju soprane upravo onako kako se i pjevalo u crkvama u

prošlim vremenima.

Slušali smo po tri sakralne skladbe Williama Byrda, Thomasa Tallisa i Henryja Purcella te po jednu Williama Waltona, Herberta Howellsa i Edwarda Elgara, što je sveukupno trajalo nešto više od jednog sata (bez stanke). Izbor programa kretao se u jednakoj izražajnoj liniji, pa da je koncert trajao duže prešlo bi u monotoniju. Komunikacija između dirigenta i pjevača savršeno je funkcionirala, a interpretacija je bila izrađena do kraja, dikcija jasna bilo da se radilo o skupnom ili u solo pjevanju, bilo *á cappella* ili uz pratnju orgulja. Bila je to večer skladnog pjevanja zbora kakav rijetko vidamo na našim pozornicama.

© *Ileana Grazio, KLASIKA.hr, 21. kolovoza 2012.*